

**Κατευθυντήριες γραμμές για την
εφαρμογή ρυθμίσεων αντασφαλιστικών
εκχωρήσεων στην υποενότητα
ασφαλιστικού κινδύνου στον κλάδο
ζημιών**

Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010, της 24ης Νοεμβρίου 2010 (εφεξής «κανονισμός ΕΙΟΡΑ»)¹, το άρθρο 105 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ)², τα άρθρα 119 έως 135, το άρθρο 209 και το άρθρο 214 των εκτελεστικών μέτρων, η ΕΙΟΡΑ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την υποενότητα κινδύνου καταστροφών στον κλάδο ζημιών³.
- 1.2. Ειδικότερα, με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές επιδιώκεται να διασφαλιστεί κοινή, ενιαία και συνεπής εφαρμογή της υποενότητας κινδύνου καταστροφών στον κλάδο ζημιών, περιλαμβανομένης της αντιμετώπισης των ρυθμίσεων αντασφαλιστικών εκχωρήσεων των επιχειρήσεων.
- 1.3. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις εποπτικές αρχές κατά την οδηγία Φερεγγυότητα ΙΙ.
- 1.4. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές παραπέμπουν στο «διάγραμμα ροής για τον ασφαλιστικό κίνδυνο στον κλάδο ζημιών» στο οποίο απεικονίζονται οι διάφορες υποενότητες οι οποίες συγκροτούν την υποενότητα κινδύνου καταστροφών στον κλάδο ζημιών της τυποποιημένης μεθόδου για τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας, σύμφωνα με τα εκτελεστικά μέτρα.
- 1.5. Για τους σκοπούς του παρόντος εγγράφου, έχουν καταρτιστεί οι ακόλουθοι ορισμοί:
  - α) Ως «συνολική ζημία χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης» νοείται:
    - i. για μείωση του κινδύνου που εφαρμόζεται σε μια υποενότητα η οποία δεν εξαρτάται από άλλες υποενότητες, η ζημία που υπολογίζεται σύμφωνα με τον τύπο στην εν λόγω υποενότητα·
    - ii. για μείωση του κινδύνου που εφαρμόζεται σε υποενότητα η οποία εξαρτάται από άλλη υποενότητα (ή άλλες υποενότητες), η ζημία που υπολογίζεται σύμφωνα με τον τύπο στην εν λόγω υποενότητα, αλλά με χρήση, ως στοιχείων που εισάγονται στον τύπο, των αποτελεσμάτων από κάθε υποενότητα χωρίς τη μείωση κινδύνου που εφαρμόστηκε (εάν εφαρμόστηκε) στις υποενότητες από τις οποίες εξαρτάται η εν λόγω υποενότητα.
  - β) Ως «σωρευτικό καταστροφικό συμβάν» νοείται καταστροφικό συμβάν το οποίο συσσωρεύεται και επηρεάζει μια ομάδα ασφαλιστηρίων από κοινού. Οι επιπτώσεις σε μεμονωμένα ασφαλιστήρια δεν μπορούν να προσδιοριστούν με ευκολία.

¹ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48-83.

² ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1-155.

³ ΕΕ L 12 της 17.01.2015, σ. 1-797.

- γ) Ως «συμβάν καταστροφικού κινδύνου» νοείται συμβάν που επηρεάζει ασφαλιστήρια τα οποία μπορούν να προσδιοριστούν συγκεκριμένα ή ένα μεμονωμένο ασφαλιστήριο.
- δ) Ως «συνολικό συμβάν» νοείται ο προσδιορισμός του συμβάντος με την αντιμετώπιση που απαιτείται ώστε να είναι δυνατό να εφαρμοστεί στο πρόγραμμα αντασφαλιστικών εκχωρήσεων. Αυτός ο όρος χρησιμοποιείται στη συνολική ζημία χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης μετά την ανάλυση.
- ε) Ως «τομείς υποεπενότητας κινδύνου καταστροφών» νοούνται οι τομείς μίας από τις τέσσερις βασικές υποεπενότητες κινδύνου καταστροφών στον κλάδο ζημιών που περιγράφονται στο άρθρο 119 των εκτελεστικών μέτρων.
- στ) Ως «εκχώρηση αντασφάλισης/μέτρα προστασίας εκχώρησης αντασφαλίσεων» νοούνται αντασφαλιστικές ρυθμίσεις για περιπτώσεις στις οποίες μια επιχείρηση εκχωρεί τον κίνδυνο σε αντασφαλιστή.
- ζ) Ως «αποδεκτά αντασφάλιστρα αναβίωσης αντασφαλιστικής σύμβασης» νοούνται οποιαδήποτε αντασφάλιστρα αποκατάστασης τα οποία μπορεί να είναι πληρωτέα σε μια επιχείρηση.
- η) Ως «κάλυψη συνδεδεμένων ζημιών» νοείται σύμβαση αντασφάλισης υπερβάλλουσας ζημίας σε σχέση με δύο ή περισσότερες καλύψεις ή ασφαλιστήρια, που εκδίδεται από την επιχείρηση η οποία πρόκειται να υποστεί ζημία για κάλυψη που ισχύει. Το σημείο σύνδεσης της σύμβασης αντασφάλισης είναι συνήθως πάνω από τα όρια οποιουδήποτε επιμέρους ασφαλιστηρίου.
- θ) Ως «καταστροφικό συμβάν που προκύπτει 1 φορά σε 200 χρόνια» νοείται καταστροφικό συμβάν που αντιστοιχεί σε μέτρο αξίας σε κίνδυνο με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5%, όπως ορίζεται στο άρθρο 104 παράγραφος 4 της Φερεγγυότητας ΙΙ.
- ι) «Συστατικό μέρος»: μια ανεξάρτητη μονάδα μέτρησης της υποεπενότητας καταστροφών στον κλάδο ζημιών για την οποία μπορεί να προσδιοριστεί κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας. Αυτό μπορεί να τίθεται σε επίπεδο υποεπενότητας ή χαμηλότερου βαθμού ανάλυσης, π.χ. περιφέρεια ή περιοχές εντός/εκτός ΕΟΧ για τους κινδύνους φυσικών καταστροφών.

1.6. Εάν δεν παρέχεται ορισμός στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, οι όροι έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στις νομικές πράξεις που αναφέρονται στην εισαγωγή.

1.7. Οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Απριλίου 2015.

Ενότητα Ι: Σειρά λειτουργίας των κατευθυντήριων γραμμών

Κατευθυντήρια γραμμή 1 – Σειρά λειτουργίας των κατευθυντήριων γραμμών

1.8. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τις ενότητες αυτών των κατευθυντήριων γραμμών με διαδοχική σειρά προκειμένου να αξιολογούν τις αντασφαλιστικές εκχωρήσεις τους σε σχέση με τον κίνδυνο καταστροφών.

Ενότητα ΙΙ: Προσδιορισμός συμβάντων

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Επίπεδο ανάλυσης που απαιτείται για τον προσδιορισμό του καταστροφικού συμβάντος

1.9. Σύμφωνα με τα άρθρα 119 έως 135, οι επιχειρήσεις πρέπει να προσδιορίζουν δεόντως καταστροφικά συμβάντα που προκύπτουν 1 φορά σε 200 χρόνια με επαρκείς λεπτομέρειες ώστε να είναι σε θέση να εφαρμόσουν τις τεχνικές μείωσης κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Προσδιορισμός καταστροφών ως σωρευτικών καταστροφικών συμβάντων ή συμβάντων καταστροφικού κινδύνου

1.10. Οι επιχειρήσεις πρέπει να προσδιορίζουν τις ζημίες που ορίζονται στις διάφορες υποενότητες κινδύνου καταστροφών είτε ως «σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα» είτε ως «συμβάντα καταστροφικού κινδύνου», στην οποία περίπτωση οι επιχειρήσεις πρέπει επίσης να προσδιορίζουν εάν τα εν λόγω συμβάντα επηρεάζουν ή όχι συγκεκριμένα γνωστά ασφαλιστήρια.

1.11. Για κάθε υποενότητα καταστροφικού κινδύνου ασφάλισης ζημιών, οι επιχειρήσεις καλούνται να προσδιορίζουν το είδος του συμβάντος ως εξής:

- α) Οι υποενότητες σεισμού, ανεμοθύελλας, χαλαζόπτωσης, πλημμύρας και καθίζησης προσδιορίζονται ως σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα.
- β) Η υποενότητα αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων προσδιορίζεται ως συμβάν καταστροφικού κινδύνου που επηρεάζει ένα μεμονωμένο ασφαλιστήριο.
- γ) Οι υποενότητες αστικής ευθύνης, αεροσκαφών, θαλάσσης και πυρός προσδιορίζονται ως συμβάντα καταστροφικού κινδύνου που επηρεάζουν γνωστά ασφαλιστήρια.
- δ) Η υποενότητα πιστώσεων και εγγυήσεων όπως ορίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές 13 και 14.
- ε) Η υποενότητα μη αναλογικής αντασφάλισης περιουσιακών στοιχείων όπως ορίζεται στην κατευθυντήρια γραμμή 11.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Προσδιορισμός αριθμού συμβάντων για υποενότητες φυσικών καταστροφών όσον αφορά τις περιοχές του ΕΟΧ

1.12. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να θεωρούν τον αριθμό συμβάντων για συνολικές ζημίες ως ενιαία ή διπλά συμβάντα που επηρεάζουν μία ή περισσότερες περιοχές, και να μην υποθέτουν ότι προκύπτουν πολλαπλά συμβάντα σε κάθε περιοχή.

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Προσδιορισμός αριθμού συμβάντων για υποενότητες φυσικών καταστροφών όσον αφορά τις περιοχές εκτός ΕΟΧ

1.13. Για περιοχές εκτός ΕΟΧ στις οποίες δεν έχει οριστεί ο αριθμός σωρευτικών καταστροφικών συμβάντων που προκαλούν τη συνολική ζημία, οι επιχειρήσεις πρέπει να ακολουθούν παρόμοια προσέγγιση με αυτήν που εφαρμόζεται βάσει της κατευθυντήριας γραμμής 4, για κάθε συγκεκριμένη υποενότητα.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Επιλογή καταστροφικού συμβάντος

1.14. Όταν μπορεί να προσδιοριστεί ένας αριθμός καταστροφικών συμβάντων που προκύπτουν 1 φορά σε 200 χρόνια, οι επιχειρήσεις πρέπει να αφαιρούν τα συμβάντα που συνάδουν με το προφίλ κινδύνου τους και να επιλέγουν το

συμβάν από το οποίο προκύπτει η μεγαλύτερη καταστροφική επιβάρυνση μετά την εφαρμογή των τεχνικών μείωσης κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Μέγεθος ζημιών αστικής ευθύνης

1.15. Για τον προσδιορισμό του μεγέθους των μεμονωμένων απαιτήσεων στις οποίες βασίζεται ο υπολογισμός της ζημίας στα βασικά ίδια κεφάλαια σύμφωνα με το άρθρο 133 των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις πρέπει να ακολουθούν την εξής διαδικασία:

- α) Σε κάθε ομάδα κινδύνων θα πρέπει να προσδιορίζεται ο αριθμός n_i των κινδύνων με τα μεγαλύτερα όρια. Για τον σκοπό αυτόν, ο «κίνδυνος» περιλαμβάνει όλα τα ασφαλιστήρια που εγγράφονται στο πλαίσιο ενός προγράμματος με την ίδια ή παρόμοια κάλυψη και τον ίδιο ασφαλισμένο αντισυμβαλλόμενο (όπου ο ασφαλιζόμενος αντισυμβαλλόμενος είναι ο αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστήριου συμβολαίου) τα οποία είναι σε ισχύ την ίδια χρονική περίοδο.
- β) Το καθένα από τα όρια n_i που προκύπτουν πρέπει να πολλαπλασιάζεται με το 1,15.
- γ) Οι τιμές n_i που πολλαπλασιάζονται στο στοιχείο β) πρέπει να αθροίζονται και να αφαιρούνται από την τιμή $L_{(αστική\ ευθύνη, i)}$, ενώ κάθε διαφορά πρέπει να κατανέμεται κατ' αναλογία με χρήση των πραγματικών ορίων των τιμών n_i .
- δ) Οι τελικές τιμές n_i που προκύπτουν πρέπει να θεωρούνται μεμονωμένες απαιτήσεις που απορρέουν από ένα ενιαίο συμβάν, και καθεμία από αυτές συνδέεται με τον κίνδυνο από τον οποίο προέκυψαν.

1.16. Οι επιχειρήσεις πρέπει σε αυτή την περίπτωση να είναι σε θέση να προσδιορίσουν για κάθε απαίτηση n_i τις αντασφαλιστικές καλύψεις που ισχύουν, δεδομένης της φύσης του συνδεδεμένου κινδύνου.

1.17. Οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι προετοιμασμένες να αποδείξουν στην εποπτική αρχή ότι η εκ μέρους τους αγορά αντασφαλιστικών εκχωρήσεων δεν έχει επηρεαστεί ουσιαστικά από το ενδεχόμενο ο κίνδυνος να είναι αυτός που προσδιορίζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής.

Ενότητα III: Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης ανά μεμονωμένες χώρες ή άλλα συστατικά μέρη

1.18. Οι επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν μία από τις μεθόδους που παρατίθενται κατωτέρω για να αναλύουν τη συνολική ζημία σε επιμέρους συστατικά μέρη όταν δεν έχει καθοριστεί η συνολική επίπτωση σε μεμονωμένα ασφαλιστήρια, ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν μέτρα προστασίας εκχώρησης αντασφάλισεων:

- α) Μέθοδος μέγιστου συντελεστή: Η συνολική ζημία κατανέμεται στο συστατικό μέρος το οποίο συνιστά τον μεγαλύτερο παράγοντα που συμβάλλει στη συνολική ζημία πριν από τη διαφοροποίηση.
- β) Μέθοδος διασποράς: Η συνολική ζημία διασπείρεται μεταξύ σχετικών συστατικών μερών ανάλογα με τον βαθμό συμβολής τους στη συνολική ζημία πριν από τη διαφοροποίηση· εναλλακτικά, μπορεί να εφαρμοστεί μια

προσέγγιση με χρήση πινάκων συσχετισμού για τον επιμερισμό της ζημίας, παρόμοια με εκείνη που προτείνεται για τον καταμερισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας σε κατηγορίες δραστηριοτήτων.

- γ) Μεικτή μέθοδος: Η μέθοδος αυτή επιλέγει τη μέγιστη τιμή (βάσει της μεγαλύτερης καθαρής επιβάρυνσης του κεφαλαίου) μεταξύ των ως άνω μεθόδων μέγιστου συντελεστή και διασποράς.

Κατευθυντήρια γραμμή 9 - Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της ανασφάλισης για υποεπένδυτες φυσικών καταστροφών σε σχέση με τα σενάρια για τον ΕΟΧ

- 1.19. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις μεθόδους που ορίζονται κατωτέρω για την ανάλυση της συνολικής ζημίας για υποεπένδυτες φυσικών καταστροφών σε σχέση με τα σενάρια για τον ΕΟΧ.
- 1.20. Όταν η συνολική ζημία αναλύεται ανά περιοχές, οι επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν τη μεικτή μέθοδο για τις υποεπένδυτες κινδύνου ανεμοθύελλας και πλημμύρας και τη μέθοδο μέγιστου συντελεστή για την ανάλυση των υποεπένδυτων κινδύνου σεισμού και χαλαζόπτωσης.
- 1.21. Όταν η συνολική ζημία αναλύεται ανά επιχειρηματικές μονάδες, εταιρείες και κατηγορίες δραστηριοτήτων, οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τη μέθοδο διασποράς.
- 1.22. Όταν η μέθοδος που καθορίζεται ανωτέρω δεν είναι κατάλληλη λόγω του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η επιχείρηση πρέπει να επιλέγει μια καταλληλότερη μέθοδο και να αιτιολογεί την επιλογή της στην εποπτική αρχή.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της ανασφάλισης για φυσικές καταστροφές για περιοχές εκτός ΕΟΧ

- 1.23. Για τις περιοχές εκτός ΕΟΧ οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν μεθόδους οι οποίες συνάδουν με τις μεθόδους που εφαρμόζονται για κινδύνους σε περιοχές του ΕΟΧ στην κατευθυντήρια γραμμή 9 για την κατανομή της συνολικής ζημίας.
- 1.24. Εάν αυτή η προσέγγιση δεν είναι κατάλληλη λόγω του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η επιχείρηση πρέπει να επιλέγει μια καταλληλότερη προσέγγιση και να αιτιολογεί την επιλογή της στην εποπτική αρχή.

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της ανασφάλισης για φυσικές καταστροφές για μη αναλογική ανασφάλιση περιουσιακών στοιχείων

- 1.25. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να εφαρμόζουν τη μέθοδο μέγιστου συντελεστή για την υποεπένδυση μη αναλογικής ανασφάλισης περιουσιακών στοιχείων για την κατανομή της ζημίας σε μια περιοχή. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει στη συνέχεια να εκτιμούν την έκθεση στον υψηλότερο κίνδυνο στην εν λόγω περιοχή και τον αριθμό των συμβάντων που καθορίζονται όπως στα σχετικά σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα που ισχύουν στις υποκείμενες συμβάσεις. Όταν καθορίζονται δύο σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα, υπονοείται ότι αμφότερα τα συμβάντα προκύπτουν εντός της ίδιας περιοχής.
- 1.26. Εάν αυτή η προσέγγιση δεν είναι κατάλληλη λόγω του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, η επιχείρηση θα πρέπει να επιλέγει μια καταλληλότερη προσέγγιση.

Η επιλογή της εν λόγω προσέγγισης θα πρέπει να αιτιολογείται στην εποπτική αρχή.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 – Καθορισμός της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης για υποενοότητες κινδύνου ανθρωπογενούς καταστροφής: αστικής ευθύνης αυτοκινήτου, θαλάσσιου κινδύνου, αεροπορικού κινδύνου, πυρός και αστικής ευθύνης

- 1.27. Οι επιχειρήσεις πρέπει να προσδιορίζουν τα συγκεκριμένα ασφαλιστήρια που επηρεάζονται από τον συνολικό κίνδυνο αστικής ευθύνης εφαρμόζοντας τις κατευθυντήριες γραμμές 34 έως 39. Για τα σενάρια θαλάσσιου κινδύνου, αεροπορικού κινδύνου και πυρός, η επιχείρηση πρέπει να προσδιορίζει τους συνολικούς κινδύνους που επηρεάζονται και ως εκ τούτου τις αντασφαλίσεις που ισχύουν για τις απαιτήσεις (περιλαμβανομένων των μέτρων προστασίας υπερβάλλουσας ζημιάς ανά κίνδυνο).
- 1.28. Για τον κίνδυνο αστικής ευθύνης αυτοκινήτου οχήματος, η επιχείρηση πρέπει να θεωρεί ότι το συμβάν καταστροφικού κινδύνου που ορίζεται στα εκτελεστικά μέτρα προκύπτει από ένα ενιαίο συμβάν ζημίας. Η επιχείρηση πρέπει να θεωρεί ότι η ζημία προκύπτει στην περιοχή ή/και επιχειρηματική μονάδα η οποία έχει τη μεγαλύτερη συμβολή στη συνολική ζημία πριν από τη διαφοροποίηση.
- 1.29. Όταν εφαρμόζονται τα ειδικά μέτρα προστασίας κινδύνου η επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύει επαρκώς στην εθνική εποπτική αρχή της ότι η αγορά αντασφαλιστικών εκχωρήσεων δεν έχει επηρεαστεί ουσιαστικά, ανεξάρτητα από το εάν ο κίνδυνος προσδιορίζεται ως το συνολικό συμβάν ή ως παράγοντας που συμβάλλει στο συνολικό αυτό συμβάν.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 – Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης για κινδύνους πιστώσεων και εγγυήσεων-σενάριο μεγάλου αγοραστή

- 1.30. Για τον καθορισμό των μεγαλύτερων ανοιγμάτων σε πιστωτικό κίνδυνο, οι επιχειρήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη συγκέντρωση ανοιγμάτων σε οντότητες εντός ενός ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 14 – Ανάλυση της συνολικής ζημίας χωρίς την επίπτωση της αντασφάλισης για κινδύνους πιστώσεων και εγγυήσεων σε σενάριο οικονομικής ύφεσης

- 1.31. Όταν οι επιχειρήσεις καλούνται να καταλείψουν τη συνολική ζημία οικονομικής ύφεσης σε διάφορες επικράτειες, κλάδους, είδη προϊόντων ή γενικότερα στο σχετικό πεδίο εφαρμογής της αντασφαλιστικής ρύθμισης προκειμένου να εφαρμόσουν τα αντασφαλιστικά μέτρα προστασίας τους, θα πρέπει να καταλείψουν κατ' αναλογία τη συνολική ζημία βάσει των συνολικών όγκων μεικτών ασφαλιστρών.

Ενότητα IV: Εφαρμογή της εκχώρησης αντασφαλίσεων

Κατευθυντήρια γραμμή 15 – Δυνατότητα εφαρμογής της εκχώρησης αντασφαλίσεων

- 1.32. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν κάθε προστασία εκχώρησης αντασφαλίσεων σε ένα από τα επίπεδα που καθορίζονται κατωτέρω:

- α) διαφορετικές ζώνες εντός ενός ενιαίου κλάδου υποενοτήτας σε ενιαία περιοχή·
- β) διαφορετικές περιοχές εντός ενός ενιαίου κλάδου υποενοτήτας·
- γ) ομαδοποίηση ΕΟΧ/εκτός ΕΟΧ εντός μιας ενιαίας υποενοτήτας· διαφορετικοί κλάδοι υποενοτήτων καταστροφών εντός μιας υποενοτήτας καταστροφών·
- δ) διαφορετικές υποενοτήτες καταστροφών, π.χ. όπως θα μπορούσε να ισχύει στην περίπτωση περιορισμού της ζημίας και σωρευτικών καλύψεων μεταξύ υποενοτήτων κινδύνου ανθρωπογενούς καταστροφής και φυσικών καταστροφών.

- 1.33. Οι επιχειρήσεις μπορούν επίσης να εφαρμόζουν ειδικές καλύψεις για κατηγορίες δραστηριοτήτων και επιχειρηματικών μονάδων.
- 1.34. Όταν η αντασφαλιστική προστασία καλύπτει άλλους κινδύνους που δεν αποτυπώνονται στην υποενοτήτα κινδύνου καταστροφών (π.χ. περιορισμός της ζημίας σε κατηγορία δραστηριοτήτων) η επιχείρηση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους εν λόγω λοιπούς κινδύνους κατά τον υπολογισμό του οφέλους από την προστασία στο πλαίσιο της ενότητας κινδύνου καταστροφών.
- 1.35. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν την εκχώρηση αντασφαλίσεων σύμφωνα με τα άρθρα 209 έως 214 των εκτελεστικών μέτρων. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν γίνεται διπλός υπολογισμός των αντασφαλιστικών ανακτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 209 παράγραφος 1 στοιχείο ε) των εκτελεστικών μέτρων. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συνολική ανάκτηση από τις μεθόδους μείωσης του κινδύνου που λαμβάνεται υπόψη στον υπολογισμό τους για τις καθαρές ζημίες δεν υπερβαίνει το συνολικό ποσό που είναι δυνατό σύμφωνα με τους όρους του προγράμματός τους για τη μεταβίβαση κινδύνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Αποδεκτά αντασφάλιστρα αναβίωσης αντασφαλιστικής σύμβασης

- 1.36. Οι επιχειρήσεις δύνανται να προβλέπουν την αποδοχή αντασφαλιστρών αναβίωσης αντασφαλιστικής σύμβασης όταν είναι δυνατό να τεκμηριωθεί στην εποπτική αρχή ότι θα ενεργοποιηθούν από το σωρευτικό συμβάν που προσδιορίζεται στην υποενοτήτα κινδύνου καταστροφών.
- 1.37. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να προβλέπουν στο πλαίσιο των υπολογισμών τους για τη συνολική ζημία των επιπρόσθετων ανοιγμάτων σε δευτερεύοντα ή επακόλουθα συμβάντα, τα οποία προκύπτουν από το εν λόγω αντασφάλιστρο αναβίωσης αντασφαλιστικής σύμβασης.

Κατευθυντήρια γραμμή 17 – Λοιπές επιπτώσεις σε βασικά ίδια κεφάλαια ως αποτέλεσμα της ενεργοποίησης της σύμβασης εκχώρησης αντασφάλισης

- 1.38. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αντασφάλιστρα αναβίωσης αντασφαλιστικής σύμβασης ή άλλες πρόσθετες ταμειακές ροές οι οποίες ενδέχεται να προκύψουν από την ενεργοποίηση της προστασίας αντασφαλιστικής εκχώρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Σειρά λειτουργίας αντασφαλιστικών μέτρων προστασίας

1.39. Οι επιχειρήσεις θα πρέπει να εφαρμόζουν αντασφαλιστικά μέτρα προστασίας κατά τη σειρά που καθορίζεται στις συμβατικές συμφωνίες τους όπως ισχύουν για τον υποκείμενο κίνδυνο.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 - Αναλογική ανασφάλιση

1.40. Για μερίδια μετοχών, πλεόνασμα ανασφάλισης και συμβάσεις αναλογικής προαιρετικής ανασφάλισης, οι επιχειρήσεις πρέπει να προβαίνουν σε αναλογική κατανομή του σωρευτικού συμβάντος μεταξύ των εν λόγω αντασφαλιστικών συμβάσεων.

1.41. Όταν η σύμβαση αναλογικής ανασφάλισης της επιχείρησης υπόκειται σε «όριο συμβάντος» ή σε παρόμοιο όρο, η συνολική ζημία που κατανέμεται στη συγκεκριμένη σύμβαση δεν μπορεί να υπερβαίνει το εν λόγω όριο και κάθε υπέρβαση θα πρέπει να προστίθεται πάλι στο μερίδιο «ίδιας κράτησης» της ζημίας.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Μη αναλογική ανασφάλιση ανά κίνδυνο

1.42. Για υπερβολικό κίνδυνο ζημίας και συμβάσεων μη αναλογικής προαιρετικής ανασφάλισης, οι επιχειρήσεις πρέπει να χρησιμοποιούν την εν λόγω μη αναλογική ανασφάλιση στο πλαίσιο της τυποποιημένης μεθόδου μόνον εάν το σωρευτικό γεγονός επιτρέπει τον προσδιορισμό των γνωστών ασφαλιστηρίων των υποκείμενων ασφαλιστηρίων που εκτίθενται. Η κατευθυντήρια γραμμή 3 καθορίζει τις υποενότητες στις οποίες ισχύει η περίπτωση αυτή.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 – Μη αναλογική ανασφάλιση ανά συμβάν

1.43. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τη μη αναλογική ανασφάλιση σε καθορισμένα σωρευτικά συμβάντα μόνον εάν είναι δυνατός ο κατάλληλος επιμερισμός της ζημίας.

1.44. Η επιχείρηση πρέπει να μεριμνά δεόντως ώστε να λαμβάνονται υπόψη τα λιγότερα κοινά χαρακτηριστικά συμβάσεων όπως η δικαιόχρηση, και οι μερικές τοποθετήσεις ή η συνασφάλιση.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 – Συμβάσεις μη καταβολής αποζημίωσης και κίνδυνος βάσης

1.45. Οι επιχειρήσεις δεν θα πρέπει να εφαρμόζουν συμβάσεις μη καταβολής αποζημίωσης στο πλαίσιο της τυποποιημένης μεθόδου εκτός εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι το επίπεδο του κινδύνου βάσης δεν είναι σημαντικό βάσει του ορισμού του σεναρίου.

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Εφαρμογή συγκεντρωτικών συμβάσεων και καλύψεων συνδεδεμένων ζημιών

1.46. Οι επιχειρήσεις πρέπει να υπολογίζουν σε ποιο επίπεδο θα εφαρμόσουν τις συγκεντρωτικές αντασφαλιστικές συμβάσεις στο πλαίσιο του υπολογισμού των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας για καταστροφικούς κινδύνους του κλάδου ζημιών. Η επιλογή πρέπει να καθορίζεται βάσει της ουσίας του μηχανισμού μείωσης του κινδύνου και στις περιπτώσεις στις οποίες αναμένονται αντασφαλιστικές ανακτήσεις εφόσον επέλθει το συνολικό συμβάν.

- 1.47. Όταν οι επιχειρήσεις εκτιμούν την ανασφαλιστική ανάκτηση από συμβάσεις συνδεδεμένων ζημιών πρέπει να αποδεικνύουν στην εποπτική αρχή ότι οι συμβάσεις ανταποκρίνονται στα καταστροφικά συμβάντα που ορίζονται στην τυποποιημένη μέθοδο.
- 1.48. Οι επιχειρήσεις πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν γίνεται διπλός υπολογισμός των ανασφαλιστικών ανακτήσεων και πρέπει να είναι σε θέση να εξηγήσουν και να τεκμηριώσουν το σκεπτικό της εφαρμογής στην εποπτική αρχή τους.

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Αντιμετώπιση από κοινού ανασφαλιστικών καλύψεων

- 1.49. Όταν υπάρχουν από κοινού ανασφαλιστικές καλύψεις η επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει τις αρχές της κατευθυντήριας γραμμής 32.

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Αντιμετώπιση αποτελεσμάτων από χαμηλότερα επίπεδα συγκέντρωσης

- 1.50. Οι επιχειρήσεις πρέπει να κάνουν διάκριση μεταξύ εξόδων επαναφοράς και ανασφαλιστικών ανακτήσεων όταν συγκεντρώνουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας στις διάφορες υποενότητες κινδύνου καταστροφών του κλάδου ζημιών. Εάν σε ένα δεδομένο επίπεδο η ανασφάλιση δεν ισχύει στο εν λόγω συνδυαστικό ποσό, θα είναι απαραίτητο να επιμεριστούν τα έξοδα όπως κρίνεται ενδεδειγμένο. Στην περίπτωση αυτή πρέπει να χρησιμοποιείται η μέθοδος διασποράς.

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Αντιμετώπιση άλλων συμβάσεων που δεν καθορίζονται στο παρόν έγγραφο

- 1.51. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν τις αρχές που ενσωματώνονται στις ανωτέρω κατευθυντήριες γραμμές σε άλλες ανασφαλιστικές συμβάσεις ή στοιχεία που δεν αναφέρονται ρητά στο παρόν.

Ενότητα V: Εκ νέου συγκέντρωση των καθαρών ζημιών

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Εκ νέου συγκέντρωση των καθαρών ζημιών για εξαγωγή των κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας για τον κίνδυνο καταστροφών της επιχείρησης

- 1.52. Όταν οι επιχειρήσεις έχουν καταβάλει μια διαφοροποιημένη συνολική ζημία σε ένα πιο λεπτομερές επίπεδο (δηλαδή το «συνολικό συμβάν») προκειμένου να εκτιμήσουν τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις τους, οι επιχειρήσεις πρέπει να αθροίζουν τα καθαρά συστατικά μέρη ώστε να εξάγουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας.
- 1.53. Όταν οι επιχειρήσεις έχουν αποτελέσματα κεφαλαιακών απαιτήσεων φερεγγυότητας από διαφορετικά επίπεδα του υπολογισμού, πρέπει να συνδυάζουν τα καθαρά συστατικά μέρη ώστε να εξάγουν τις κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας για τον κίνδυνο καταστροφών του κλάδου ζημιών.
- 1.54. Στο τεχνικό παράρτημα I περιγράφεται ο τρόπος εφαρμογής της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής.

Ενότητα VI: Τεκμηρίωση και επικύρωση

Κατευθυντήρια γραμμή 28 – Τεκμηρίωση και επικύρωση επιλεγμένων καταστροφικών συμβάντων

- 1.55. Όσον αφορά την υποενότητα άλλων κινδύνων καταστροφών στον κλάδο ζημιών, οι επιχειρήσεις πρέπει να εξηγούν τα επιλεγμένα καταστροφικά συμβάντα στην εποπτική αρχή τους στο πλαίσιο τακτικής εποπτικής έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 309 παράγραφος 5 στοιχείο α) των εκτελεστικών μέτρων. Η ερμηνεία πρέπει να περιλαμβάνει λεπτομέρειες των σημείων βασικών αποφάσεων, της εξέτασης εναλλακτικών που θα μπορούσαν να είχαν επιλεγεί για τα εν λόγω σημεία βασικών αποφάσεων και το σκεπτικό των τελικών επιλογών.
- 1.56. Οι επιχειρήσεις πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν στην τεκμηρίωσή τους λεπτομέρειες οποιασδήποτε πρόκλησης η οποία παρουσιάστηκε στο εσωτερικό της επιχείρησης για την πρόβλεψη κατάλληλων καταστροφικών συμβάντων.

Κατευθυντήρια γραμμή 29 – Τεκμηρίωση μεθοδολογίας ανάλυσης

- 1.57. Οι επιχειρήσεις πρέπει να τεκμηριώνουν τον μηχανισμό που χρησιμοποίησαν για την ανάλυση προκειμένου να εφαρμόσουν το πρόγραμμα ανασφαλίσεων ανά υποενότητα. Η τεκμηρίωση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει το σκεπτικό της επιλεγμένης προσέγγισης, την εξέταση πιθανών εναλλακτικών όταν διατίθενται πολλαπλές εύλογες μέθοδοι και τους υπολογισμούς που πραγματοποιήθηκαν προκειμένου να επιτευχθεί η ανάλυση.

Κατευθυντήρια γραμμή 30 – Τεκμηρίωση διαδικασιών ανάλυσης και εκ νέου συγκέντρωσης

- 1.58. Οι επιχειρήσεις πρέπει να τεκμηριώνουν τη διαδικασία που ακολούθησαν για να αναλύσουν το συνολικό συμβάν. Τούτο περιλαμβάνει την περιγραφή
- α) του προγράμματος ανασφαλίσεων της επιχείρησης·
  - β) των υπολογισμών ανάλυσης·
  - γ) λεπτομερών στοιχείων της κατανομής τυχόν ανακτήσεων στις σχετικές υποενότητες ασφάλισης·
  - δ) λεπτομερών στοιχείων σχετικά με τον τρόπο που πραγματοποιήθηκε η εκ νέου συγκέντρωση για να εξαχθούν οι κεφαλαιακές απαιτήσεις φερεγγυότητας για κίνδυνο καταστροφών του κλάδου ζημιών.
- 1.59. Οι επιχειρήσεις πρέπει επίσης να αποδεικνύουν στην τεκμηρίωσή τους ότι δεν έχει γίνει διπλός υπολογισμός των αναληφθεισών ανασφαλιστικών ανακτήσεων.
- 1.60. Όταν οι επιχειρήσεις έχουν αναλάβει προσαρμόσιμα χαρακτηριστικά ασφαλιστρών (π.χ. αποδεκτά και εκχωρηθέντα ασφάλιστρα αναβίωσης ανασφαλιστικής σύμβασης), η τεκμηρίωση πρέπει να αποδεικνύει τη μεθοδολογία και τις παραδοχές που χρησιμοποιήθηκαν για την εξαγωγή τους.

Ενότητα VII: Ειδικές ρυθμίσεις για μεμονωμένες επιχειρήσεις οι οποίες ανήκουν σε όμιλο

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Αντιμετώπιση εσωτερικών ανασφαλιστικών ρυθμίσεων

1.61. Όσον αφορά τις μεμονωμένες επιχειρήσεις, η επιχείρηση θα πρέπει να αντιμετωπίζει τις ρυθμίσεις ανασφαλιστικών εκχωρήσεων οι οποίες ενδέχεται να υφίστανται με άλλες επιχειρήσεις του ομίλου («εσωτερική ανασφάλιση») κατά τον ίδιο τρόπο όπως θα αντιμετώπιζε τις ρυθμίσεις με εξωτερικά τρίτα μέρη.

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Εκτίμηση της ανασφαλιστικής ανάκτησης που θα οφείλεται σε μεμονωμένη επιχείρηση σε σχέση με σύμβαση ανασφάλισης του ομίλου για σωρευτικά καταστροφικά συμβάντα

1.62. Όταν υπολογίζεται η ανασφαλιστική ανάκτηση που οφείλεται βάσει σωρευτικής σύμβασης ανασφάλισης (δηλαδή σύμβαση που παρέχει προστασία έναντι συγκεντρωτικών σωρευτικών ζημιών από πολλές επιχειρήσεις του ομίλου), κάθε επιμέρους επιχείρηση πρέπει να ακολουθεί μεμονωμένα τα εξής βήματα:

- α) να καθορίζει τη συνολική ζημία από καταστροφή που προκύπτει 1 φορά σε 200 χρόνια για τη μεμονωμένη επιχείρηση·
- β) να καθορίζει τη συνολική ζημία από καταστροφή που προκύπτει 1 φορά σε 200 χρόνια για τον όμιλο·
- γ) να εκτιμά τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις στη σύμβαση ανασφάλισης του ομίλου·
- δ) να κατανέμει τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις σύμφωνα με τις συμβατικές ρυθμίσεις, όταν υφίστανται, ειδάλλως να εκτιμά τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις που οφείλονται στη μεμονωμένη επιχείρηση ως αναλογία των συνολικών ζημιών των στοιχείων α) / β) επί το εκτιμώμενο ποσό του στοιχείου γ).

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Εκτίμηση της ανασφαλιστικής ανάκτησης που θα οφείλεται σε μεμονωμένη επιχείρηση σε σχέση με σύμβαση ανασφάλισης ομίλου για συμβάντα κινδύνου καταστροφών

1.63. Όταν υπολογίζεται η ανασφαλιστική ανάκτηση που οφείλεται βάσει σύμβασης ειδικού κινδύνου (δηλαδή σύμβαση που παρέχει προστασία έναντι ειδικού κινδύνου ή κινδύνων), οι μεμονωμένες επιχειρήσεις πρέπει να ακολουθούν τα εξής βήματα:

- α) να καθορίζουν εάν ο ειδικός κίνδυνος που προκαλεί τη ζημία από συμβάν που προκύπτει 1 φορά σε 200 χρόνια για τη μεμονωμένη επιχείρηση είναι ο ίδιος με τον ειδικό κίνδυνο που προκαλεί τη ζημία από συμβάν που προκύπτει 1 φορά σε 200 χρόνια σε επίπεδο ομίλου·
- β) σε περίπτωση κάποιας επικάλυψης, να εκτιμά τις ανασφαλιστικές ανακτήσεις που οφείλονται στη μεμονωμένη επιχείρηση βάσει της σύμβασης ανασφάλισης του ομίλου.

Ενότητα VIII: Κατανομή ασφαλιστηρίων συμβολαίων σε ομάδες κινδύνου αστικής ευθύνης για την υποεπένδυση κινδύνου ανθρωπογενούς καταστροφής

Κατευθυντήρια γραμμή 34 – Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 1

- 1.64. Για την ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 1 που αναφέρεται στο παράρτημα ΧΙ των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τα ασφαλιστήρια συμβόλαια για ασφάλιση αστικής ευθύνης από επαγγελματική αμέλεια τα οποία παρέχουν κάλυψη σε επαγγελματίες έναντι πιθανών απαιτήσεων αστικής ευθύνης.
- 1.65. Οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν στην παρούσα ομάδα κινδύνου ένα φάσμα αποτελεσμάτων από αστική ευθύνη, μεταξύ των οποίων:
- α) ασφάλιση αστικής ευθύνης από ιατρική αμέλεια, περιλαμβανομένων ειδικών και γενικών ιατρών, νοσοκομείων και άλλων παρόχων υγειονομικής περίθαλψης όταν φέρουν ευθύνη από ιατρική αμέλεια·
  - β) σφάλματα και παραλείψεις ή ασφάλιση επαγγελματικής αποζημίωσης ή άλλα ασφαλιστήρια αμέλειας όταν υφίστανται τρίτα μέρη στα οποία ο ασφαλιζόμενος οφείλει καθήκον επιμέλειας·
  - γ) κάλυψη για αδυναμία εκτέλεσης και συνδεδεμένη οικονομική ζημία που απορρέει από τις υπηρεσίες που παρέχει μια εταιρεία·
  - δ) κάλυψη για παραβίαση εγγύησης ή πνευματικής ιδιοκτησίας·
  - ε) κάλυψη για κάθε ευθύνη σωματικής βλάβης ή καταστροφής περιουσίας (είτε είναι υλική είτε χρηματική) και η συνδεδεμένη ασφάλιση για ζημιές και έξοδα υπεράσπισης που απορρέουν από σφάλματα ή αμέλεια επαγγελματία κατά την εκτέλεση των δραστηριοτήτων του.

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 2

- 1.66. Για την ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 2 που αναφέρεται στο παράρτημα ΧΙ των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τα ασφαλιστήρια συμβόλαια για την αστική ευθύνη εργοδοτών που παρέχουν κάλυψη για κάθε ευθύνη η οποία μπορεί να επιβληθεί σε εργοδότη εάν τραυματιστεί κάποιος εργαζόμενος κατά την εκτέλεση της εργασίας του.
- 1.67. Οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν στην εν λόγω ομάδα κινδύνων τις υποχρεώσεις οι οποίες καλύπτουν:
- α) την παροχή προληπτικής ή θεραπευτικής ιατρικής αντιμετώπισης ή περίθαλψης σε σχέση με το ατύχημα στον χώρο εργασίας, το εργατικό ατύχημα ή επαγγελματικές ασθένειες·
  - β) οικονομική αποζημίωση για την εν λόγω θεραπεία·
  - γ) οικονομική αποζημίωση για ατύχημα στον χώρο εργασίας, εργατικό ατύχημα ή επαγγελματικές ασθένειες.

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 3

- 1.68. Για την ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 3 που αναφέρεται στο παράρτημα ΧΙ των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τα ασφαλιστήρια για την ασφάλιση αστικής ευθύνης διευθυντών και στελεχών που

παρέχουν κάλυψη για αστική ευθύνη και έξοδα υπεράσπισης στους διευθυντές και στα στελέχη μιας εταιρείας, ή στην ίδια την οργάνωση, σε περίπτωση που υποστούν ζημίες συνεπεία αγωγής για εικαζόμενες καταχρηστικές ενέργειες στο πλαίσιο πράξεων που εκτελούν υπό την ιδιότητά τους ως διευθυντών και στελεχών της οργάνωσης, περιλαμβανομένης της κάλυψης εξόδων υπεράσπισης που προκύπτουν από ποινικές και κανονιστικές έρευνες ή/και δικαστικές διαδικασίες.

1.69. Οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν στην εν λόγω ομάδα κινδύνων τα ασφαλιστήρια για την αστική ευθύνη της διοίκησης και την ευθύνη της πολιτικής απασχόλησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 4

1.70. Για την ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 4 που αναφέρεται στο παράρτημα ΧΙ των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τα ασφαλιστήρια τα οποία καλύπτουν όλες τις ευθύνες που απορρέουν από πράξεις αμέλειας ή/και παραλείψεις οι οποίες προκαλούν σωματικές βλάβες ή/και περιουσιακές ζημίες σε τρίτους, με εξαίρεση:

- α) εκείνες που περιλαμβάνονται στην αστική ευθύνη αυτοκίνητου οχήματος, θαλάσσιου κινδύνου, αεροπορικού κινδύνου και κινδύνου μεταφορών·
- β) εκείνες που περιλαμβάνονται στις ομάδες κινδύνου αστικής ευθύνης 1,2,3 και 5 του παραρτήματος ΧΙ των εκτελεστικών μέτρων·
- γ) κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων η οποία παρέχεται σε ιδιοκτήτες κατοικιών, ιδιώτες που ενεργούν με την ιδιότητα αυτή (περιλαμβανομένης της θήρευσης) και αυτοαπασχολούμενους τεχνίτες και χειροτέχνες·
- δ) κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων η οποία παρέχεται σε σχέση με ζημία ή βλάβη που προκαλείται από οικόσιτα ζώα.

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 5

1.71. Για την ομάδα κινδύνου αστικής ευθύνης 5 που αναφέρεται στο παράρτημα ΧΙ των εκτελεστικών μέτρων, οι επιχειρήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν τις μη αναλογικές αντασφαλιστικές συμβάσεις για όλες τις ομάδες κινδύνου αστικής ευθύνης που ορίζονται στο εν λόγω παράρτημα.

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Κατανομή και διαχωρισμός

1.72. Όταν η ασφάλιση ή η αναλογική αντασφάλιση αστικής ευθύνης πωλούνται σε βάση δέσμης, περιλαμβανομένων των καλύψεων που εμπίπτουν σε περισσότερες από μία από τις προαναφερθείσες ομάδες κινδύνου, οι επιχειρήσεις πρέπει να διαχωρίζουν και να κατανέμουν τα ασφάλιστρα για κάθε κάλυψη στην πλέον κατάλληλη ομάδα κινδύνου για την εν λόγω κάλυψη.

1.73. Οι επιχειρήσεις πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία και να εξηγούν το σκεπτικό των εν λόγω κατανομών.

1.74. Οι επιχειρήσεις πρέπει να εφαρμόζουν εκτιμήσεις αναλογικότητας όταν εφαρμόζουν την ανωτέρω οδηγία διαχωρισμού.

Ενότητα ΙΧ – Ειδικές εκτιμήσεις για τον ομαδικό υπολογισμό

Κατευθυντήρια γραμμή 40 - Χαρακτηρισμός ανασφάλισης

1.75. Όταν η ανασφάλιση εντός ομίλου ισχύει προς όφελος οποιασδήποτε εξωτερικής ανασφάλισης μιας επιχείρησης, η συμμετέχουσα επιχείρηση πρέπει να χαρακτηρίσει την εσωτερική ανασφάλιση σε ισχύ για τον σκοπό του υπολογισμού του αντικτύπου της εξωτερικής ανασφάλισης.

Κανόνες συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων

1.76. Το παρόν έγγραφο περιλαμβάνει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 16 του κανονισμού ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού της ΕΙΟΡΑ, οι εθνικές αρμόδιες αρχές οφείλουν να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις.

1.77. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο κανονιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.

1.78. Οι αρμόδιες αρχές επιβεβαιώνουν στην ΕΙΟΡΑ εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, παραθέτοντας τους λόγους ενδεχόμενης μη συμμόρφωσης, εντός δύο μηνών από την έκδοση της μετάφρασης των κατευθυντήριων γραμμών.

1.79. Ελλείψει απάντησης εντός της προθεσμίας αυτής, οι αρμόδιες αρχές θα θεωρείται ότι δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και το γεγονός αυτό θα γνωστοποιείται.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

1.80. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ.

Τεχνικό παράρτημα Ι: Λειτουργία των μεθόδων ανάλυσης και εκ νέου συγκέντρωσης

Στο παρόν παράρτημα περιγράφεται ο τρόπος εφαρμογής της ενότητας V και γενικότερα ο τρόπος με τον οποίο λειτουργούν οι προσεγγίσεις ανάλυσης/εκ νέου συγκέντρωσης προκειμένου να εφαρμόζεται μια σχετική και συνεπής προσέγγιση για τις διάφορες αντασφαλιστικές καλύψεις στο πλαίσιο της υποενότητας κινδύνου καταστροφών του κλάδου ζημιών. Παρουσιάζονται 2 μέθοδοι και η επιχείρηση θα πρέπει να ορίσει ποια από αυτές είναι η καταλληλότερη.

Η αρχή στην οποία βασίζεται η μέθοδος 0:

Κατά τον υπολογισμό των αντασφαλιστικών ανακτήσεων από συγκεντρωτικές καλύψεις με χρήση της μεθόδου 0, η επιχείρηση εφαρμόζει την κοινή κάλυψη στο αποτέλεσμα κάθε υποενότητας χωριστά και διασφαλίζει ότι οι αντασφαλιστικές ανακτήσεις που παράγονται βρίσκονται εντός των ορίων του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Η αρχή στην οποία βασίζεται η μέθοδος 1:

Κατά τον υπολογισμό των αντασφαλιστικών ανακτήσεων από συγκεντρωτικές καλύψεις με χρήση της μεθόδου 1, οι επιχειρήσεις πρέπει να προσδιορίζουν το λεπτομερέστερο συστατικό μέρος (ή τον κοντινότερο κοινό ανιόντα) εντός του διαγράμματος ροής για ασφαλιστικό κίνδυνο στον κλάδο ζημιών, το οποίο συνδέει τις σχετικές υποενότητες.

- α) Για μια συγκεντρωτική κάλυψη που παρέχει προστασία έναντι ζημιών από ανεμοθύελλα και χαλαζόπτωση, το εν λόγω συστατικό μέρος θα είναι η τιμή φυσικών καταστροφών (Nat Cat).
- β) Για μια συγκεντρωτική κάλυψη που παρέχει προστασία έναντι ζημιών από ανεμοθύελλα και κινδύνους αυτοκινήτων, το εν λόγω συστατικό μέρος θα είναι η τιμή καταστροφών του κλάδου ζημιών (NL Cat).

Το επόμενο στάδιο είναι να εξεταστεί η συνολική διαφοροποιημένη ζημία για το εν λόγω συστατικό μέρος ή τον κοινό ανιόντα και μετά να κατανεμηθεί πάλι σε λεπτομερέστερα συστατικά μέρη προκειμένου να εφαρμοστεί η συγκεντρωτική κάλυψη. Στη συνέχεια συνδυάζονται τα συστατικά μέρη που προκύπτουν για να υπολογιστεί η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας για τον κίνδυνο καταστροφών του κλάδου ζημιών (SCR_{NL cat}).

1) Ανεμοθύελλα – αντασφάλιση σε επίπεδο χώρας (/περιφέρειας) - ΕΟΧ

- α) Υπολογίζεται η συνολική διαφοροποιημένη ζημία σε επίπεδο ΕΟΧ λαμβάνοντας υπόψη τη διαφοροποίηση μεταξύ χωρών/περιοχών.
- β) Κατανέμεται πάλι (ανάλυση σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 7) σε επίπεδο χώρας εντός του ΕΟΧ (σύνολο χώρας αλλά διαφοροποιημένη κατά ΕΟΧ).
- γ) Εφαρμόζεται η αντασφαλιστική κάλυψη σε επίπεδο χώρας στη συνολική ζημία ανά διαφοροποιημένη χώρα του ΕΟΧ.
- δ) Προστίθενται τα καθαρά συστατικά μέρη διαφοροποιημένων χωρών για να υπολογιστεί η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας για τον κίνδυνο

ανεμοθύελλας (SCR_{wind}) χωρίς την αντασφαλιστική κάλυψη σε επίπεδο χώρας.

2) Ανεμοθύελλα (ΕΟΧ και εκτός ΕΟΧ) - ανασφάλιση σε επίπεδο χώρας/περιοχής για ΕΟΧ και εκτός ΕΟΧ και αντασφαλιστική συγκεντρωτική κάλυψη (όλες οι επικράτειες)

- α) Τα βήματα του σημείου 1) για αντασφαλιστική κάλυψη ανά επίπεδο χώρας εντός ΕΟΧ.
- β) Τα βήματα του σημείου 1) για αντασφαλιστική κάλυψη ανά επίπεδο χώρας εκτός ΕΟΧ (αντικατάσταση μη ΕΟΧ με ΕΟΧ και κατευθυντήριας γραμμής 8 με την κατευθυντήρια γραμμή 7).
- γ) Υπολογισμός της συνολικής διαφοροποιημένης ζημίας σε επίπεδο κινδύνου ανεμοθύελλας (χωρίς τις αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας και λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις της διαφοροποίησης μεταξύ ΕΟΧ και μη ΕΟΧ).
- δ) Εφαρμογή συγκεντρωτικής αντασφαλιστικής κάλυψης ΕΟΧ και μη ΕΟΧ για την παραγωγή της καθαρής κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας για τον κίνδυνο ανεμοθύελλας (SCR_{wind}) (χωρίς επίπεδο χώρας και αντασφαλιστικές καλύψεις ΕΟΧ/ μη ΕΟΧ).

3) Ανεμοθύελλα – ανασφάλιση σε επίπεδο χώρας μετά από συγκεντρωτική ανασφάλιση ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης.

Κατά κανόνα αναμένεται ότι η παρακάτω μέθοδος θα χρησιμοποιείται για την κοινή κάλυψη ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης.

Μέθοδος 1

- α) Ακολουθούνται τα βήματα του σημείου 2) (τα βήματα του σημείου 1) είναι επαρκή σε περίπτωση που δεν υπάρχει συγκεντρωτική κάλυψη ΕΟΧ/εκτός ΕΟΧ) μεμονωμένα για την ανεμοθύελλα και τη χαλαζόπτωση ώστε να υπολογιστεί η καθαρή κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ανεμοθύελλας και η καθαρή κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας χαλαζόπτωσης (χωρίς τις αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας).
- β) Υπολογίζεται η διαφοροποιημένη ζημιά σε επίπεδο φυσικών καταστροφών (χωρίς την κάλυψη σε επίπεδο χώρας λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις της διαφοροποίησης μεταξύ όλων των υποενοτήτων φυσικών καταστροφών αλλά σε επίπεδο συγκεντρωτικής αντασφαλιστικής κάλυψης).
- γ) Κατανέμεται πάλι σε υποενοτήτες ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης (πιθανώς περιθώριο) για να υπολογιστεί η SCR ανεμοθύελλας* και η SCR χαλαζόπτωσης (χωρίς αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας αλλά με διαφοροποιημένη τιμή φυσικών καταστροφών).
- δ) Εφαρμόζεται η συγκεντρωτική αντασφαλιστική κάλυψη στην καθαρή SCR ανεμοθύελλας* και στην καθαρή SCR χαλαζόπτωσης* για να παραχθεί η καθαρή SCR ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης (χωρίς αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας και συγκεντρωτικές αντασφαλιστικές καλύψεις ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης).
- ε) Προστίθεται η καθαρή SCR ανεμοθύελλας και η καθαρή SCR σεισμού και η καθαρή SCR πλημμύρας και η καθαρή SCR καθίζησης και η καθαρή SCR

φυσικών καταστροφών (χωρίς αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας και συγκεντρωτικές αντασφαλιστικές καλύψεις ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης).

Μέθοδος 0 – (δεν αναμένεται να χρησιμοποιείται αλλά η περιγραφή της μεθόδου παρατίθεται στη συνέχεια):

- α) Ακολουθούνται τα βήματα υπό σημείο 2) χωριστά για την ανεμοθύελλα και τη χαλαζόπτωση για να υπολογιστεί η καθαρή SCR ανεμοθύελλας και η καθαρή SCR χαλαζόπτωσης.
- β) Εφαρμόζεται η κοινή κάλυψη χωριστά στις υποενότητες ανεμοθύελλας και χαλαζόπτωσης.
- γ) Διαφοροποιούνται όλες οι υποενότητες φυσικών καταστροφών για να παραχθεί η καθαρή SCR φυσικών καταστροφών.
- δ) Ελέγχεται ότι η καθαρή SCR φυσικών καταστροφών δεν προκαλεί ανακτήσεις στην κοινή αντασφαλιστική κάλυψη οι οποίες να υπερβαίνουν τη μέγιστη επιτρεπτή ανάκτηση.
- ε) Στην περίπτωση αυτή πρέπει να χρησιμοποιηθεί η μέθοδος 1.

4) Αντασφάλιση σε επίπεδο χώρας για ανεμοθύελλα και κίνδυνο ειδικά για αυτοκίνητα οχήματα, μετά από συγκεντρωτική κάλυψη ανεμοθύελλας και αστικής ευθύνης αυτοκινήτων

Όπως αναφέρθηκε παραπάνω, αναμένεται να χρησιμοποιείται η μέθοδος 1.

Μέθοδος 1

- α) Ακολουθούνται τα βήματα υπό σημείο 2) (τα βήματα υπό σημείο 1) είναι επαρκή σε περίπτωση που δεν υπάρχει συγκεντρωτική κάλυψη ΕΟΧ/μη ΕΟΧ) για την ανεμοθύελλα ώστε να υπολογιστεί η SCR ανεμοθύελλας (χωρίς τις αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας).
- β) Εφαρμόζεται η ειδική αντασφαλιστική κάλυψη για αστική ευθύνη αυτοκινήτων για να υπολογιστεί η SCR αυτοκινήτων (χωρίς κίνδυνο ειδικής αντασφαλιστικής κάλυψης).
- γ) Υπολογίζεται η διαφοροποιημένη ζημία σε επίπεδο SCR φυσικών καταστροφών και SCR ανθρωπογενούς καταστροφής (χωρίς αντασφαλιστική κάλυψη σε επίπεδο χώρας εντός του κινδύνου ανεμοθύελλας και χωρίς κίνδυνο ειδικής αντασφαλιστικής κάλυψης αστικής ευθύνης αυτοκινήτου) με χρήση των αποτελεσμάτων από άλλες υποενότητες SCR φυσικών καταστροφών και SCR ανθρωπογενούς καταστροφής.
- δ) Υπολογίζεται η διαφοροποιημένη ζημία σε επίπεδο SCR καταστροφών λαμβάνοντας υπόψη τις επιπτώσεις της διαφοροποίησης μεταξύ των SCR φυσικών καταστροφών και SCR ανθρωπογενούς καταστροφής (χωρίς αντασφαλιστικές καλύψεις σε επίπεδο χώρας και ειδική αντασφαλιστική κάλυψη αυτοκινήτου αλλά μαζί με τη συγκεντρωτική αντασφαλιστική κάλυψη ανεμοθύελλας και αυτοκινήτου) και κατανέμεται πάλι (ανάλυση με τη μέθοδο διασποράς) σε SCR φυσικών καταστροφών* και SCR ανθρωπογενούς καταστροφής*, και πάλι σε SCR ανεμοθύελλας* και SCR αυτοκινήτου* (χωρίς ειδική αντασφάλιση ανεμοθύελλας και αστικής ευθύνης αυτοκινήτου σε επίπεδο χώρας, αλλά με διαφοροποιημένη SCR καταστροφών).

- ε) Εφαρμόζεται η συγκεντρωτική αντασφαλιστική κάλυψη ανεμοθύελλας και αστικής ευθύνης αυτοκινήτου για να υπολογιστεί η καθαρή SCR ανεμοθύελλας και αυτοκινήτου·
- στ) SCR καταστροφών (μετά τη συγκεντρωτική κάλυψη) = SCR καταστροφών (πριν τη συγκεντρωτική κάλυψη) - SCR ανεμοθύελλας - SCR αυτοκινήτου + καθαρή SCR ανεμοθύελλας και αυτοκινήτου (μετά τη συγκεντρωτική κάλυψη)·

Ερωτήσεις για διαβούλευση

Πέραν της υποβολής παρατηρήσεων για κάθε κατευθυντήρια γραμμή, η ΕΙΟΡΑ θα ήθελε να γνωρίζει τα εξής:

E1: Είναι αρκούντως σαφή τα παραδείγματα για την εκτέλεση της εκ νέου συγκέντρωσης;

E2: Υπάρχουν άλλα θέματα τα οποία δεν καλύπτονται από τις κατευθυντήριες γραμμές και για τα οποία οι επιχειρήσεις επιζητούν καθοδήγηση;

E3: Είναι αρκούντως σαφείς οι ίδιες οι κατευθυντήριες γραμμές και, εάν όχι, σε ποια σημεία επιθυμούν μεγαλύτερη σαφήνεια οι επιχειρήσεις;